

Bērna izvadīšana

Pravietisks sapnis 2025.gada 16.janvārī

Sapnī es biju mācītājs. Es redzēju, ka pie manis piebrauc auto, kurā sēž kāda mamma, kura grib izvadīt savu Mūžībā aizgājušo bērnu. Kad auto piebrauc, es redzu, ka mammai blakus sēž Luterāņu mācītājs. Es šim cilvēkam jautāju: "Vai jūs esiet Luterāņu mācītājs?" Vīrietis lielās dusmās nošņāc: "Es tev neteikšu, kas es esmu par mācītāju!.. " Es brīnījos! Ja mammai līdzās sēž Luterāņu mācītājs, kāpēc mamma vēlas, lai es izvadīšu viņas bērnu?

Tālāk es redzu, ka esmu ģērbies gaišā albā un gatavojos izvadīt šo bērnu. Bēres taču parasti izvada melnā talātā, nevis albā. Viss sapnī notiek tā, ka es esmu spējīgs morāli pacelt vecākus, kuri ir zaudējuši savu bērnu. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1. Sapnis ir saistībā ar traģiskajā avārijā bojā gājušās 15 gadīgās meitenes Ketrinas Raenas Kušneres izvadīšanu, kura gāja bojā auto avārijā netālu no Ventspils.
2. Dusmīgais luterāņu mācītājs nozīmē to, ko Luterāņu mācītāji domā par mani, ņemot vērā to, ko es esmu rakstījis un runājis par Luterāņu baznīcu.
3. Savā mācītāja praksē 10 gadu laikā, esmu izvadījis daudz bēres. Esmu izvadījis bērnus un jauniešus. Varbūt tas skanēs paradoksāli, bet man kā bērnu izvadītājam garīgi vieglāk vienmēr ir bijis izvadīt tieši bērnus, nevis vecus ļaudis. Kāpēc? Tāpēc, ka bērniem nenāk līdzī tā smagā grēku bagāža, kas nāk līdzī tiem, kas nav staigājuši ar Dievu. Pavadot vecu cilvēku, kurš ir dzīvojis grēkā, garīgais spiediens ir nesalīdzināmi lielāks. Bībele runā, ka grēkam ir SMAGUMS, kas neļauj mums tik uz priekšu. (dosimies ar pacietību mums noliktajā sacīkstē, nolikdami visu smagumu un grēku, kas ap mums tinas, .Ebr.12.1.). Vecs cilvēks savā dzīvē uzkrājis lielu grēka smagumu, kamēr bērnam tāda smaguma nav.

4. Interesanti ir tas, ka esmu kaut kā ar Dieva palīgu spējis mierināt ļaudis visbriesmīgākajās dzīves traģēdijās. Atceros, reiz Saldū pie manis ciemojās radi. Blakus dzīvoklim ir kabinets, kur es pieņemu apmeklētājus. Atnāca ļaudis pieteikt bēres. Kad mēs bijām visu izrunājuši, radi man jautāja: "Ko tu tiem cilvēkiem pateici? Mēs redzējām, ka viņi iznāca pavisam savādāki, nekā ienāca." Pēc sarunas un lūgšanas pat neticīgi ļaudis saņem Dieva pieskārienu, kas tos paceļ un dod cerību viņu bēdās.